

Prof. dr Dragana Jovanović
Mensur Memić

ANALIZA USPEHA NAŠE KOŠARKAŠKE REPREZENTACIJE NA EVROPSKIM PRVENSTVIMA U SUSRET EUROBASKETU 2005

Reprezentacija Jugoslavije (Srbija, Crna Gora, Hrvatska, Slovenija, Bosna i Hercegovina, Makedonija) osvojila je zlatnu medalju na Olimpijskim igrama 1980. u Moskvi, tri svetske titule- Ljubljana 1970, Manila 1978, Buenos Aires 1990. i pet evropskih šampionata- Barselona 1973, Beograd 1975, Lijež 1977, Zagreb 1989, Rim 1991.

Jugoslavija dve republike, u kratkom razdoblju postojanja, uzela je još dve svetske «krune»-Atina 1998, Indijanapolis 2002. i tri šampionata Evrope-Atina 1995, Barselona 1997, Istanbul 2001.

Sa ukupno 14 velikih titula naša košarkaška reprezentacija je najuspešniji timski sport na ovim prostorima. Sa srebrnim i bronzanim trofejima na Olimpijskim igrama (4-1), svetskim (3-2) i Evropskim prvenstvima(5-4) zbirka se kompletira i postaje jedinstveno, neprolazno svedočanstvo o uspešnosti igrača, trenera i njihove organizacije.

Evropsko prvenstvo u košarci 2005. biće održano od 16. do 25. septembra u Beogradu, Podgorici, Novom Sadu i Vršcu.

Poznati učesnici Evropskog prvenstva 2005. su Litvanija, Španija i Italija kao tri prvoplasirane ekipe sa Evropskog prvenstva 2003. u Švedskoj, zatim Grčka kao siguran učesnik Olimpijskih igara u Atini kao predstavnik Evrope i, na kraju, Srbija i Crna Gora kao aktuelni svetski prvak, odnosno domaćin takmičenja.

Utakmice kvalifikacija Divizije A su se igrale 8, 11, 15, 18, 22 i 25 septembra kod kuće i u gostima, a po dve prvoplasirane ekipe iz svake od pet grupa (A, B, C, D i E) direktno su se kvalifikovale za Evropsko prvenstvo 2005.

Deset ekipa koje su obezbedile učešće u Diviziji A su: iz grupe A Hrvatska i Rusija, iz grupe B: Letonija i Bugarska, iz grupe C: Nemačka i Ukrajina, iz grupe D: Francuska i Slovenija, i iz grupe E: Turska i Bosna i Hercegovina.

Ostalih devet ekipa, podeljene u grupe F G i H, igraju dodatne kvalifikacije.

Činjenica da je naša reprezentacija osvajala veliki broj medalja na Evropskim prvenstvima, iako relativno mala zemlja, uvek je predstavljala fenomen za košarkaške stručnjake. U ovom radu biće predstavljena analiza uspeha naše košarkaške reprezentacije.

Od ukupno 33 Evropska prvenstva naša reprezentacija je učestvovala na 26. Prvi put je reprezentacija Jugoslavije učestvovala na petom Evropskom prvenstvu, koje je održano 1947. godine u pragu, na kome je završila na poslednjem 13 mestu. Na naredna dva evropska prvenstva nismo učestvovali, ali smo na prvom sledećem završili na šestom mestu. Posle toga nismo učestvovali još na jedno Evropskom prvenstvu, koje je održano u Minhenu 1993. godine, zbog sankcija saveta bezbednosti. Bez ozvira na ime koje je nosila naša reprezentacija, u dosadašnjem toku održavanja Evropskih prvenstava, naša reprezentacija je osvojila ukupno 16 medalja i to 8 zlatnih i po 4 srebrne i bronzane. U susret održavanju 34 evropskog prvenstva, bice dat kratak pregled dosadašnjih šampionata.

ISTORIJSKI PRIKAZ EVROPSKIH PRVENSTAVA

1935 – ŽENEVA - Prvi šampionat Evrope za košarkaše održan je od 2. do 7. maja 1935. godine u Ženevi, a na njemu je učestvovalo deset reprezentacija: Španija, Belgija, Letonija, Mađarska, Italija, Bugarska, Švajcarska, Rumunija, Čehoslovačka i Francuska.

1937 – RIGA - Dve godine kasnije, Letonija je imala priliku da brani titulu na svom terenu. Riga je bila domaćin evropske smotre košarke na kojoj je jedan od učesnika bila i jedna neevropska zemlja – Egipat. Umesto očekivanog trijumfa domaćini su doživeli pravi debakl, zauzevši tek 6. mesto. Trijumfovala je Litvanija koja je u finalu savladala Italiju sa, samo, pola poena razlike, Francuska je zauzela treće mesto.

1939 – KAUNAS - Poslednji šampionat uoči Drugog svetskog rata održan je u Kaunasu (Litvanija). Drugi put u svoj istoriji Litvanci su osvojili titulu najbolje košarkaške nacije u Evropi ali, opet, u konkurenciji samo osam reprezentacija.

1946 – ŽENEVA - Zbog ratnog vihora širom kontinenta, četvrti šampionat Evrope održan je tek 1946, a domaćin je, opet, zbog svoje neutralnosti bila Švajcarska. Čehoslovačka je bila prva savladavši u finalu Italiju, treće mesto osvojila Mađarska.

1947 – PRAG - Košarkaši **Jugoslavije** prvi put učesnici Evropskog prvenstva bili su 1947. godine. Na istom šampionatu debitovala je i reprezentacija Sovjetskog saveza u čijem sastavu su bili i igrači iz baltičkih ze-

malja. U Čehoslovačkoj su, dakle, prvi put zaigrale dve selekcije koje će narednih decenija dominirati evropskom košarkom. Za razliku od Sovjeta, koji su 1947. prvi put "osvojili" Prag, **Jugosloveni** su zauzeli 13. pretposlednje mesto u konkurenciji 14 reprezentacija.

1949 – KAIRO – Sledeći, 6. šampionat održan je u Kairu. Ni po broju učesnika ni po sastavu to takmičenje nije zasluživalo da se tako zove, ali, održano je i notirano u arhivama Međunarodne košarkaske federacije (FIBA) kao takvo. Zbog "hladnog rata" zemlje Istočnog bloka otkazale su učešće, tako da su Evropu "reprezentovale" Francuska, Grčka i Holandija.

1951 – PARIZ – Da je izlet u Egipat bio "tamna mrlja" u istoriji evropskih prvenstava, Evropljani su shvatili samo dve godine kasnije. Na samitu u Parizu, od 3. do 12. maja 1951, sedmom po redu, učestvovalo je 17 reprezentacija, a sve do jedne i danas su akteri evropskih prvenstava. Trijumfovala je reprezentacija iz Sovjetskog saveza

1953 – MOSKVA – Fudbalski stadion "Dinama" u Moskvi bio je poprište 8. prvenstava, kao i na prethodnom šampionatu u Parizu i u Moskvi se okupilo 17 reprezentacija, među kojima i **jugoslovenska**, koja je zauzela sjajno 6. mesto.

1955 – BUDIMPEŠTA – Prvi veći "kiks" Sovjeti su doživeli na 9. prvenstvu Evrope koje je održano u Budimpešti.

Sovjeti doživeli dva poraza. Prvi od **Jugoslavije** (49:52), a drugi od Poljske (68:72). Pobili su, međutim, Sovjetski Savez i ta utakmica je odredila poredak na pobedničkom postolju. Pobedom protiv Čehoslovačke **Jugoslavija** je jos jednom nagovestila da nije daleko dan kada će se potpuno približiti evropskom vrhu, ali i pokazala slabosti koje bi trebalo što pre otkloniti kako bi taj dan što brže došao. Konačni saldo od četiri pobeđe i sedam poraza uslovio je da **Jugoslavija** šampionat završi na 8. mestu u konkurenciji 18 reprezentacija.

1957 – SOFIJA – Tradicija da domaćini osvajaju medalje nastavljena je i na 10. Evropskom prvenstvu čiji je domaćin bila Sofija. Bugarska, istina, nije ponovila podvig Mađara od pre dve godine, ali i srebro koje je osvojila bilo je pravi melem za sve što im se dogodilo u Budimpešti. **Jugoslavija** je još jedan šampionat završila sa četiri pobeđe, ali za razliku od prethodnog poravila je plasman za dva mesta.

1959 – ISTANBUL – Da sistem takmičenja može da bude okrutan naši najbolji košarkaši osetili su na svojoj koži na 11. Evropskom šampionatu. Sa šest pobeđa i samo jednim porazom "plavi" su zauzeli tek 9. mesto i po svemu zaslužili bolji plasman. Izgubili smo na jednoj strani ali, **Jugoslavija** je dobila velikana za sva vremena. U Istanbulu je debitovao Radivoj Korać, igrač čije ime će Evropa i svet u najskorije vreme izgovarati sa najvećim poštovanjem.

Na sedam utakmica postigao je 193 koša ili, 27,5 u proseku, uz procent šuta iz igre – 80 odsto!

1961 – BEOGRAD – Trio Korać, Daneu i Đurić dovodio je do delirijuma navijače naše reprezentacije na beogradskom Sajmu, na kojem je održan XII šampionat "starog kontinenta" od 28. aprila do 8. maja 1961. Tih majskih dana u Beogradu, ali i celoj **Jugoslaviji**, košarka je bila jedina tema razgovora. Na 9 utakmica ostvareno je 7 pobeda, a dva jedina poraza "plavi" su pretrpeli od SSSR-a. Drugi u finalu, ali, posle izjednačene borbe u kojoj Sovjeti nisu bili više tako dominantni. Zlato im je doneo gorostasni Janis Kruminis (146kg) kojeg naša odbrana nija mogla sve vreme da kontroliše. Sa 18 koševa bio je najefikasniji pojedinac finalnog meča, a isto toliko postigao je i kapiten "plavih" Daneu. Najbolji strelac prvenstva, ipak, je bio Korać sa 216 poena, ali 24 u proseku po utakmici.

1963 – VROCLAV – Dve godine kasnije, u Vrocalavu (Poljska) u dvorani Ludova, koja je korišćena kao gigantski bioskop, **Jugoslavija** je ostvarila bolji skor nego na šampionatu u Beogradu, ali osam pobeda i samo jedan poraz bili su dovoljni, tek, za bronzanu medalju. Taj jedini poraz "plavi" su doživeli u polufinalu od domaćina prvenstva – Poljske (72:83), pa je novi duel sa "zbornom komandom" u završnom meču izostao. Korać je drugi put uzastopno bio najbolji strelac šampionata sa 239 koševa, ili 26,6 u proseku po utakmici.

1965 – MOSKVA – Na 14. Šampionatu koji je održan u Tbilisiju i Moskvi, **Jugoslavija** je vratila srebro iz Beograda, a Radivoj Korać je treći put za redom postao najbolji strelac prvenstva. Na devet utakmica postigao je 197 koševa, ili 21,9 u proseku

1967 – HELSINKI – Na 15. šampionatu "starog kontinenta", naša reprezentacija, koju je kao selektor predvodio Ranko Žeravica završila tek na 9. mestu, iako je samo četiri meseca ranije, na Svetskom prvenstvu u Montevideu osvojili srebrnu medalju. Žeravica je, međutim, napravio "rez" i dao priliku četvorici osamnaestogodišnjaka, sto se pokazalo kao prava investicija za budućnost. Krešimir Ćosić, Ljubodrag Simonović, Damir Solman i Dragan Kapičić obeležiće kasnije čitavu epohu YU košarke.

1969 – KAZERTA - Prvi put u istoriji EP **Jugoslavije** je savladala Sovjetski savez 2. oktobra 1969. u Kazerti. U tim koji je imao sest dvadesetogodišnjaka, Krešimir Ćosić se, ipak, izdvajao. **Jugoslavija** je, posle Koraća, konačno dobila drugog velikana. **Jugoslavija** je ostala u pamćenju po jos jednom detalju: bila je jedina reprezentacija koja je postigla "stotoku".

1971 – ESEN – Na 17. prvenstvu Evrope u Esenu (Nemačka) u finalu su, opet, igrali Sovjetski savez i **Jugoslavija**. U 13. minutu "plavi" su vodili sa 25:14 i činilo se da ce titulu svetskog prvaka, osvojenoj godinu dana ranije u

Ljubljani, dodati i najvredniji trofej sa evropskih prvenstava. Na žalost, to se nije dogodilo. Četvrtu srebrnu medalju na EP za **Jugoslaviju** osvojili su: Blagoje Georgijevski, Ljubodrag Simonović,....

1973 – BARSELONA – Na 18. Evropsko prvenstvo u Barselonu reprezentaciju je odveo Mirko Novosel, dotadašnji pomocnik Ranka Žeravice. Odrekao se čak osmorice "srebrnih dečaka" iz Esena, a prilikom pružio debitantima Draganu Kićanoviću, Zoranu Slavniću, Željku Jerkovu i Draženu Dalipagiću. Ovaj kvartet, "pojačan" Krešimirom Čosićem postao je kasnije "noćna mora" za sve Evropljane – pre svih za Sovjetski savez.

Put ka prvom evropskom zlatu u istoriji jugoslovenske košarke počeo je preko Španije. U prvom kolu Španci su savladani sa 65:59, a onda je "plava" ekspedicija pošela sa "preslišavanjem" i ostalih: Grčke, Bugarske, Italije, Francuske, Čehoslovačke i na kraju na red je opet dosla Španija. Novosel je postao prvi selektor reprezentacije sa stopostotnim učinkom na evropskim prvenstvima: sedam utakmica i isto toliko pobjeda.

1975 – BEOGRAD – Beograd je drugi put bio domaćin Evropskog prvenstva za košarkaše od 7. do 15. juna 1975. godine. Reprezentaciju je, opet, predvodio Mirko Novosel i drugi put uzastopno ostvario stopostotni učinak – sedam utakmica i sedam pobjeda. Najznačajniju, plavi su ostvarili u finalu protiv Sovjetskog saveza. **Jugoslavija** je odbranila titulu najbolje kontinentalne reprezentacije i u isto vreme dobila trećeg asa nad asovima. Posle Koraća i Čosića, to je postao i Kićanović.

1977 – LIJEŽ – Belgijski grad Lijež bio je domaćin jubilarnog, 20. prvenstva starog kontinenta. Znalo se da su **Jugoslavija** i Sovjetski savez glavni favoriti za zlato. Sovjeti su, neočekivano, prvi put u istoriji evropskih prvenstava poraženi od Italije. Taj poraz ostavio je mogućnost izabranicima profesora Nikolića da biraju protivnika u finalu. Ukoliko pobjede Čehoslovačku, igrali bi sa SSSR. U slučaju poraza od Čeha protivnik bi im bila Italija. Da li namerno ili ne, tek, plavi su izgubili od Čehoslovaka (103:111) i "izabrali" Italiju za polufinalnog suparnika. Izbor je, pokazalo se, bio pravi. Azuri su pregaženi (88:69), a onda je na red došao i Sovjetski savez. Jugoslavija je ostvarila het trik na evropskom prvenstvu.

1979 – TORINO – Malo ko je pretpostavljao da će na četvrtu titulu evropskog prvaka Jugoslavija čekati punih 12 godina. Na 21. EP u Torinu Izrael je bio fatalan za plave. Usledio je, zatim, i poraz od SSSR-a (77:96) posle kojeg je i definitivno postalo jasno da plavi neće odbraniti titulu. U meču za, "utešno", treće mesto Čehoslovačka je drugi put savladana da ovom šampionatu i Jugoslavija je, ipak, takmičenje završila na pobjedničkom postolju., osvojivši bronzu.

1981 – PRAG – Na 22. šampionatu "starog kontinenta" u Pragu, održanom od 26. maja do 5. juna 1981, plavi su dva puta stradali od Sovjeta koje je predvodio novi as Aleksandra Gomeljskog – Valdis Valters. Rezultatski gledano, srebrna medalja predstavljala je veliki uspeh, ali, znalo se već tada da reprezentaciji predstoji podmlađivanje. Samim tim javljao se strah od budućih takmičenja, jer pravih naslednika velikana kao sto su bili Ćosić, Kićanović, Delipagić, Jerkov, Delibašić i drugi, na vidiku nije bilo.

1983 – NANT – Prvenstvo Evrope u Nantu ostalo je upamćeno po prvoj kontinentalnoj tituli "azura", tek sedmom mestu reprezentacije i pojavi osamnestogodišnjaka Dražena Petrovića i Arvidasa Sabonisa koji će, kasnije, izrasti u velikane svetske kosarke. Šampionat će ostati upamćen i po činjenici da su "zlatni momci" Krešimir Ćosić, Dragan Kićanović, Zoran Slavnić i Dražen Dalipagić definitivno oprostili od velikih takmičenja.

1985 – ŠTUTGART – Rezultatski, ništa se nije promenilo ni na 24. prvenstvu Evrope, održanom od 5. do 16. maja u Štutgartu (Nemačka). Jugoslavija je, opet, bila sedma posle šokantnog poraza u četvrtfinalu od Čehoslovačke. D.Petrović je bio najbolji strelac šampionata sa 201 košem, ili 25,1 u proseku po utakmici.

1987 – ATINA – U Atini, na 25. prvenstvu Evrope, koje je održano od 3. do 14. juna, selektoru Ćosiću mnogi su zamerili sto je najboljeg igrača "starog kontinenta" 1986. godine, Dražena Petrovića držao na klupi tokom celog prvog poluvremena protiv SSSR. Ćosić je posle Atine, i pored bronzane medalje, napustio trenersku poziciju. Ali, tek kasnije su mnogi uvideli da je on, ustvari, gledao znatno dalje. Pod njegovom komandom za reprezentaciju su prvi put zaigrali Vlade Divac, Aleksandar Đorđević, Toni Kukoč, Dino Rađa i Žarko Paspalj. Sa malim izmenama kasnije, stvorena je generacija koja će pokoriti svet. Bila je to, dakle, investicija koja će se višestruko isplatiti. Iako je Dražen Petrović, opet bio najefikasniji igrač plavih, bronzana medalja osvojena je, pre svega, zahvaljujući Vladi Divcu i Saši Đorđeviću.

1989 – ZAGREB – Znatno pre nego sto će početi 26. Evropsko prvenstvo čiji je domaćin bio Zagreb od 20. do 25. juna 1989, u Jugoslaviji je stvorena atmosfera da bi sve osim zlata bilo neuspeh. Razumljivo, jer Dražen Petrović, Vlade Divac, Žarko Paspalj, Toni Kukoč i Dino Rađa već su postali interesantni klubovima iz NBA lige. Novi selektor Dušan Ivković je, između ostalih, u vatru ubacio još Jurija Zdovca i devetnaestogodišnjeg Predraga Danilovića, što je za mnoge tada bilo iznenađenje.

Na šampionatu je dominirao Dražen Petrović. Na pet utakmica postigao je 150 koševa, ili 30 u proseku uz nezabeležen procenat šuta iz igre: za dva poena – 76, a "trojke" – 70 odsto! Već istog leta ugovore sa klubovima iz NBA

lige potpisali su Divac, D. Petrović, Rađa i Paspalj. Dušan Ivković je, posle Mirka Novosela, postao drugi selektor u istoriji jugoslovenske košarke koji je šampionat "starog kontinenta" završio sa stopostotnim učinkom: pet utakmica i isto toliko pobeda.

1991 – RIM – Evropski šampionat u Rimu bio je poslednji zajednički nastup igrača sa prostora Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije. Prvi otkaz selektoru Dušanu Ivkoviću stigao je od Dražena Petrovića. Dan u oči polaska u Rim Željko Obradović je doneo odluku da u Partizanu nastavi trenersku karijeru, a posle tri utakmice na šampionatu, Juriju Zdovcu iz Ljubljane stigla zabrana igranja za Jugoslaviju. Ivković je, međutim, i bez njih imao dovoljno asova na raspolaganju. Uz sve trzavice koje su ga pratile, pre i za vreme prvenstva, značajki je vodio svoju četku ka vrhu. Jugoslavija je ostvarila pet pobeda iz isto toliko mečeva.

1993 – MINHEN – Za rat koji je već besneo na prostorima bivše Jugoslavije ceo je platila samo država koja je zadržala to ime. Tako se i dogodilo da na 28. prvenstvu Evrope, u Karslrueru, Berlinu i Minhenu (Nemačka), pravo učešća steknu tri novostvorene države iz bivše SFRJ: Slovenija, Hrvatska i Bosna i Hercegovina, a Jugoslaviji to pravo bude uskraćeno zbog sankcija Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija.

1995 – ATINA – Ono što su im političari oduzeli 1993, Jugosloveni su sami vratili dve godine kasnije u Atini. Od 21. juna do 2. jula 1995, igrao se završni turnir 29. Evropskog prvenstva na kojem je učestvovalo 14 reprezentacija (plavi su naknadno izborili pravo na turniru u Sofiji). Uoči šampionata svi su "tipovali" na finale: Jugoslavija – Hrvatska. Zaista, do polufinala se sve odvijalo prema predviđenom scenariju. U polufinalu, međutim, Litvanija je bila bolja od Hrvatske, dok Jugoslavija, za razliku od "atinskih događaja" iz 1978, ovog puta nije pokleklala pred pritiscima fanaticnih grčkih navijača. Domaćin je savladan sa 60:52 i usledilo je finale sa Litvanijom. Završni meč u kome su Litvanci, vršeći pritisak na sudije, pokušali čak da napuste teren, ostao je upamćen po fenomenalnoj partiji Aleksandra Đorđevića koju, teško, da ce neko ponoviti u bližoj budućnosti. Đorđević je "trojkama", jednostavo, razneo odbranu Litvanaca. Iz 12 pokušaja devet puta je pogodio! Kada je finalni meč završen, kraj njegovog imena ostao je upisan 41 koš! Toliko nikada niko pre njega nije postigao u finalnoj utakmici EP.

1997 – BARSELONA – Jubilarni, 30. šampionat starog kontinenta održan je od u Barseloni (Španija). Prvi put samostalno, reprezentaciju Jugoslavije predvodio je Željko Obradović i prvi put u njoj, posle deset godina, nije bilo Vlada Divca i Žarka Paspalja. Jedini poraz u predtakmičenju Jugoslavija je pretrpela od Italije (69:74), ali, momenat koji je obeležio šampionat dogodio se

na isteku utakmice Jugoslavija – Hrvatska, kada je Aleksandar Đorđević, pretrčavši ceo teren i, preko Slavena Rimca pogodio "trojku" i time doveo do pobe. Po mnogima bio je to trenutak koji je odlučio šampionat, jer "plave" više niko nije mogao da zaustavi u pohodu ka sedmom zlatu.

1999 – PARIZ - Vlade Divac je, ponovo, zaigrao za reprezentaciju Jugoslavije na 31. Evropskom prvenstvu u Parizu. Prvi put su zaigrali i naši "Grci" Stojaković i Tarlać, a debitovao je i Milan Gurović. Nije, međutim, više bilo Aleksandra Đorđevića, velikog borca Zorana Savića, a ni Željka Rebrače. Posebno opterećenje našim košarkašima predstavljala je činjenice da su pripreme obavljali u Solunu, u vreme dok je trajala agresija NATO na Jugoslaviju. Umesto za zlatnu, Jugoslavija se borila i izborila za bronzanu medalju u duelu sa domaćinom šampionata, Francuskom.

2001 – ISTANBUL - je bio domaćin 32. šampionata "starog kontinenta", održanog od 29. avgusta do 9. septembra 2001. godine. Posle Nemačke, redom su padale Letonija, Španija i na kraju, u finalu, u kojem je briljirao Vlado Šćepanović, domaćin prvenstva – Turska. Jugoslavija je osvojila osmu titulu evropskog prvaka, a Predrag Stojaković je proglašen za najboljeg igrača šampionata.

2003 – ŠVEDSKA – je bila domaćin 33. šampionata "starog kontinenta", održanog od 5. septembra do 14. septembra 2003. godine. Naša repreyentacija je prvi put nastupala pod novim imenom SCG. Mnogo okolnosti kojima treba da se pozabave naši stručnjaci dovele su do toga da naša reprezentacija ne postigne uspeh na koji smo navikli.

JUGOSLOVENI NA EP OKOM STATISTIKE

Najbolji strelac Jugoslavije na prvenstvima "starog kontinenta" bio je legendarni Radivoj Korać. Žučko je bio učesnik na četiri šampionata Evrope (1959 – 1965), na kojima je suparnicima ubacio 845 koševa, ili 24,85 u proseku po utakmici.

Najviše utakmica za "plave" odigrao je Krešimir Ćosić, koji je devet puta bio učesnik najveće košarkaške smotre u Evropi. Taj svojevrsni rekord obeležio je sa 68 nastupa u plavom dresu. Najviše poena za Jugoslaiju na jednoj utakmici postigao je Ladisla Demsar. Dogodilo se to na šampionatu Starog kontinenta 1947, na kojem je Jugoslavija zauzela 13. mesto, savladavši Albaniju sa 90:13 Demsar taj susret završio sa 42 poena.

Najbolji skakač plavih na jednom šampionatu bio je Radivoj Korać. Imao je 111 uhvaćenih lopti 1961, u Beogradu na kojem je Jugoslavija osvojila prvu medalju (srebro) na evropskim prvenstvima.

Procentualno gledano najbolji izvođači slobodnih bacanja na jednom šampionatu su Vladimir Cvetković i Nikola Plećaš. Prvi je stopostotan učinak (12-12) imao na prvenstvu Evrope 1969, a drugi, čest godina kasnije (1975), kada je iskoristio svih 14 "penala", koliko je šutirao.

Aleksandar Đorđević je još 1987, kada je Jugoslavija osvojila bronzanu medalju u Atini, nagovestio da će biti najbolji "trojkaš" u istoriji jugoslovenske reprezentativne košarke. Šutirao je 6 puta na tom šampionatu i svih 6 puta pogodio. Stopostotni učinak izvan linije 6,25 metara ostao je neprevaziđen do danas. Đorđević je neprevaziđen i u ulozi asistenta na jednom prvenstvu. Kada su "plavi", 1997. godine, osvojili sedmo evropsko zlato, Aleksandar Veliki je imao ukupno 40 uspešnih dodavanja, ili 4,4 po utakmici.

Vodeći na listi strelaca u šutu za dva poena na jednom šampionatu je Dejan Milojević iz podgoričke Budućnosti. Na EP u Istanbulu pogodio je pet puta iz šest pokušaja što je u procentima iznosilo 83 odsto. Sa 26 osvojenih lopti, ili 4,3 u proseku po utakmici, Krešimir Ćosić je bio najveći "kraljivac" među plavima na jednom šampionatu. Dogodilo se to 1973.

Iako je četiri puta bio vodeći "bloker" nacionalnog tima, Ćosić je tek drugi na listi igrača koji su protivniku udarili najviše "rampi" na jednom šampionatu. Ispred njega je Stojko Vranković koji je 1987, suparnicima podelio čak 23 "banane", ili 2,9 u proseku.

Najzad, najviše trofeja na evropskim prvenstvima osvojio je Krešimir Ćosić – ukupno sedam (tri zlatna, tri srebrna i jedan bronzani). Danilović, Jelovac, Kićanović, Dalipagić i Divac imaju do pet osvojenih medalja, ali gledajući njihov kvalitet, Danilović je i ispred Ćosića pošto je četiri puta sa reprezentacijom Jugoslavije bio evropski prvak.

LITERATURA

1. Jovanović-Golubović, D., Jovanović, I. (2003). Antropološke osnove košarke, Niš: Grafika-galeb.
2. Jovanović, I. (1994). Košarka-teorija i metodika, Niš: Cip.
3. Basket (2003). Specijalno izdanje, KSSCG.
4. <http://www.ep2005.co.yu/eurobasket/schedule.php>
5. <http://www.kss.org.yu>